

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

DİNSİZLİK MODASI

*Esselamu Aleykum ve Rahmetullah
Eûzübillâhimine'ş-şeytâni'r-racim, Bismillâbirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resulina Muhammedin Seyyidul evvelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,
Şeyh Abdullah Dağstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.
Tarikatuna's sobbe vel hayru fi'l cemiyya.*

Tarikat yol demektir, Allah'ın yolunu gösteren yol demektir. Allah'ın yolunu gösteriyorsa o tarikattır. Yok, kendi menfaatini gösteriyorsa, tarikatla alakası olmayan bir şeydir, kendi kafasına göre takılır. Şeyh hakikati söyler, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in yolunu gösterir, hidayete vesile olur. Tabi onu göstermeyen, o yolu göstermeyen şeyh değildir. Başka işlerle uğraşıp da lazım olan şeyleri söylemeyen kimsenin bir faydası olmaz. Faydası olacak şeyler kalıcı şeylerdir, kalmayan şeyler faydasızdır.

Bir tenekeye altın yıldız koydun mu millet altın zanneder, alayım diye ona hücum eder. Ama bir müddet sonra foyası ortaya çıkar, o yıldız dökülür, teneke ortaya çıkmış olur. Bunun peşinden koşturup da emek veren, para veren, yorulan, sıhhatinden olan var. Yani hiçbir fayda etmez, zarardan başka bir şeyi olmaz. İşte bu dünya metaıdır, dünyaya yorulup da inanç yoksa hepsi boştur. İnanç varsa, gene böyle faydasız şeylerin peşinde koşsa bile sonunda kurtulur ama şeytan ona da razı olmuyor şimdi dinsizlik modası çıkmış.

Din bir zarar mı veriyordu sana? Zaten namazın yok, niyazın yok, orucun yok, bir Müslümanım diyordun, şimdi onu da fazla görmeye başladılar. Şeytan onu da kabul etmiyor, cehenneme sokmak istiyor. Cehennemden çıkarsan şeytanın işine gelmez, insanları ebedi cehennemde bırakmak istiyor. Şimdi bakıyoruz, insanlar; "Biz dinsiziz, hiçbir şeyi kabul etmiyoruz!" diye böbürleniyor, kibirleniyor, kabadayılanıyor. Valla siz bilirsiniz, ona gücümüz yetmez. Sizi öyle kandırmışlar. Onu bir mücevher, bir altın gibi göstermişlerse, sonra onun pişmanlığı bu dünyadaki o kazık yiyen insanlara benzemez.

Çoğu üçkâğıtçı dolmuş ortalık. Altını lirası, bin dört yüz mü bin beş yüz mü, sekiz yüze veriyoruz diyor adamlara, ondan sonra vın, malı götürmüş olarak ortadan kayboluyor. Ondan sonra ötekisi de pişman oluyor nereden şey yaptım diye. Pişman oluyor ama gene de iman gitmemiş oluyor. Bunlar tam zararda, imanları gitmiş. Sen orada, ahirette; "Arkadaşım kandırdı, yok şu kandırdı, yok bu kandırdı..." desen, orada pişmanlık fayda etmez. Fayda edecek şeyler, hiç olmazsa ağzını tut, konuşma. Kalbinde iman yok

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkanî Hazretlerine Ait Risaleler

ama dışarı çıkarmazsan gene idare edersin, cehenneme girip çıkarsın ama sonun gene cennet olur.

Ağzı olan konuşuyor derler. Konuşacağım deyince, konuş, ondan sonra belanı bulursun, tam beladır. İman nimettir, küfür beladır, ondan daha büyük bela olamaz. Ne hastalık ne fakirlik ne akılsızlık hiçbir şey küfürden daha büyük bir bela değil. En büyük bela küfürdür. Hem dünyada sana lanet yağar hem ahirette ebedi cehennemde kalırsın. Tabi insan üzülüyor ama Allah Azze ve Celle diyor:

وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

“Vemâ ekseru-nnâsi velev haraste bimu/minîn” (Yusuf Suresi-103) Sadakallahul azim. “Sen istediğin kadar üzül, insanların çoğu imansızdır.” İmansızdır da bu şeytanın nasıl girdiğini öğrenmek lazım. Nasıl girdi? İmansızlıktan girdi. Allah Azze ve Celle diyor ki: Bismillahirrahmanirrahim

قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّا قُلٌّ لِمَ تُوْمِنُوا وَلَكِنْ قَوْلُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ
الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ

“Kâleti-l-a'râbu âmennâ kul lem tu/minû ve lâkin kûlû eslemnâ velemmâ yedhuli-l-îmânu fî kulûbikum” (Hucurat Suresi-14) “Bedevîler ‘İman ettik’ dediler. De ki: İman etmediniz. Öyle ise, iman ettik demeyin fakat boyun eğdik deyin. Henüz iman kalplerinize girmedi.” Araplar, işte bu imanı yıkan insanlar iman ettik diyor, Kur-an’ı Azimüşşan bu meseleyi söylüyor, Allah Azze ve Celle bu meseleyi söylüyor: “Siz yalan söylüyorsunuz, iman kalbinize girmedi. Siz imansızsınız.” İman demek, gayba inanmak, Allah’a inanmak, bütün iman şartlarını kabul etmek imandır. Sizin kalbinizde öyle bir şey yok diyor Allah Azze ve Celle.

Müslüman olduk deyin. Herkes Müslümandır. “Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluhu” dedin mi Müslüman oldun. Lakin iman başka. Müslüman olunca kurtarıyorsun ama iman kalbe girince nur oluyor, aydınlatıyor. Bir mümin bütün şehri aydınlatır, bütün mahalleyi aydınlatır ama maalesef bu imanı yavaş yavaş milletin kalbinden kaldırdılar. Nasıl kaldırdılar? Bu Arap denen insanlara uyararak, onları taklit ederek, şeytanın oyunu olduğu halde onlara tâbi olarak.

Ârap dediği başka, Arabi dediği başka. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Arabi’dir. Ârap dediği başka. İşte bu gördüğümüz herifler, onlar Ârap’tır. İslam’ı bozmasınlar diyor bizim Bedriye Hoca. İslam mı bıraktılar. İslam’da hiçbir şey bırakmadılar, ne bozması.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkanî Hazretlerine Ait Risaleler

İslam diye bir şey kalmadı. İşte onları bir şey zannedip, bizim ecdadımızın yolunu bırakıp, onlara tâbi olarak imanımız gitti, imansız olduk. Müslümanız, lafta Müslüman işte. İman olmayınca da işte görüyoruz, hepsi Ateist deyyuslar. Deist oluyor insanlar. Şimdi ağzımızı bozmayalım Şeyh Efendinin huzurunda.

Her türlü pislik oluyor, iman olmayınca bunların hepsi oluyor. O da işte, dediğimiz gibi imanımızı götüren komünist değil, bilmem Budist değil, Hindu değil, ateşperest değil, Zerdüşst değildir, imanımızı götüren, bizi imansız eden bu kara petrol sahipleri. Her tarafı leş ettiler, kara ettiler, zift ettiler, iman bırakmadılar insanlarda, sonra da adamlar dinden çıktı. Aklınızı başınıza alın ey imam hatipliler, ey ilahiyatçılar, çok bilmişler! Sen ne gidip Bedevinin saçma sapan lafına uyup da bu koca milleti perişan ettin, mahvettin, imansız ettin. Bunların adamlıktan nasibi yok, bunlar kadar kaypak insan dünyada yok.

Daha da koşturuyorlar bunların arkasından. Dinin direklerine hücum ediyorlar, ne Ebu Hanife'yi bıraktılar ne İmam Maliki'yi bıraktılar ne Mevlana'yı bıraktılar. Pislik atmadıkları adam kalmadı bunların. Neden? Bunların hepsi imansızlıktan. Evliyaya hücum ettiler, ondan sonra da bereket bekliyorlar, zafer bekliyorlar, olmaz. Biz ancak onlarla rızıklanırız, kazanırız, zafere ulaşıyoruz. Mesele özümüze, atalarımızın yoluna dönmektir. Bin dört yüz sene o güzel yolda olduktan sonra son kırk senedir iyice zıvanadan çıktık.

Bütün bu İslam memleketlerini görüyoruz, hepsi perişan, kan, duman, barut, fakirlik, rezillik, her türlü şey. Allah belalarını vermiş. Daha da utanmadan; "Yok, bu hadisti, yok, bu mezhebi kabul ederiz..." Tarikattan zaten çoğu çoktan vazgeçti. Şimdi bunlara da sıra geldi ki son meyvelerini vermeye başladı. Millet hepsi dinden çıkmaya başladı. Sırf burada değil, onların memleketinde de çok dinden çıkan var. Buradan daha fazla, Allah muhafaza. Bunların kötü meyveleridir bunlar. Ebu Cehil kavunu mudur nedir, öyle bir şey. Zakkum ağacıdır bunların verdiği meyve, Allah muhafaza etsin. Allah, akıllıym diyen bu insanlara akıl fikir versin.

Ve Min Allahu Tefîk

El Fatıha

*Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin
12 Temmuz 2019 / 09 Zilkade 1440 Tarihli Sohbeti
Akbaba Dergâhı*